

Sygn. akt IV U 458/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2019r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2019 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania A. W. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 30 kwietnia 2018 r. Nr (...)

w sprawie A. W. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo A. W. (1) do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową od 6 marca 2018 r. do 31 marca 2020 r.,

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. na rzecz A. W. (1) kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: IV U 458/18 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 30 kwietnia 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.6 ust.1 pkt 6 ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odmówił A. W. (2) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową stwierdzając, że u ubezpieczonej nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła ubezpieczona A. W. (2) wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. W uzasadnieniu stanowiska ubezpieczona wskazała, że Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w S. stwierdził u niej chorobę zawodową z rodzaju przewlekłych chorób obwodowego układu nerwowego wywołaną sposobem wykonywania pracy ,tj. zespół cieśni w obrębie nadgarstka. Charakter zatrudnienia ubezpieczonej wymaga sprawności ruchów obu rąk w zakresie nadgarstków. Konieczne jest zginanie, prostowanie, nawracanie, odwracanie, chwytanie palcami i inne, co w świetle stwierdzonej choroby zawodowej i związanych z nią dolegliwości nie jest możliwe. Dlatego wnosi o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie jej prawa do renty w związku z chorobą zawodową (odwołanie k.2-4 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 18 kwietnia 2018r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.5 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 19 stycznia 2018r. wpłynął do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. wniosek A. W. (1) o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (wniosek k.1-3 akt rentowych). Do wniosku ubezpieczona załączyła m.in. decyzję Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w S. z 8 listopada 2017r. o stwierdzeniu u ubezpieczonej przewlekłej choroby obwodowego układu nerwowego wywołanej sposobem wykonywania pracy ,tj. zespół cieśni w obrębie nadgarstka wskazując w uzasadnieniu decyzji, że w okresie zatrudnienia - w szczególności w przedsiębiorstwie (...) SA w S. na stanowisku drobiarza w wydziale drobiarskim ubezpieczona wykonywała czynności związane z obróbką i pakowaniem tuszek drobiowych, w których występowała monotypia ruchów obu kończyn górnych w zakresie nadgarstków – ich zginania i prostowania, nawracania i odwracania, chwytania palcami, chwytania dłońmi obu rąk (decyzja o stwierdzeniu choroby zawodowej z 8 listopada 2017r. k.24-27 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 6 marca 2018r. ustalił, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z 6 marca 2018r. k.33 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczona skierowana została na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 18 kwietnia 2018r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw ubezpieczonej od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.12-14 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 18 kwietnia 2018r. k.45 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 30 kwietnia 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (decyzja z 30 kwietnia 2018r. k.46 akt rentowych).

Ubezpieczona ma niespełna (...) lat i wykształcenie zawodowe tokarz. W okresie aktywności zawodowej ubezpieczona wykonywała prace fizyczne. Przez krótki okres była zatrudniona na stanowisku tokarza (świadcstwo pracy k.6 akt rentowych), a następnie osoby sprzątającej (świadcstwa pracy k.12 i 15 akt rentowych) oraz pakowacza wyrobów (świadcstwa pracy k.16-17 akt rentowych). Od 25 lipca 2008r. ubezpieczona jest zatrudniona w (...) SA w S. na stanowisku drobiarza (zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 14 grudnia 2017r. k.22 akt rentowych, umowa o pracę z 24 lipca 2008r. na stanowisku drobiarza k.9 części B akt osobowych i kolejne umowy o pracę na tym stanowisku k.11, 13, 16, 18, 20 i 22 części B akt osobowych ubezpieczonej).

Ubezpieczona cierpi na obustronny zespół cieśni nadgarstka uznany za chorobę zawodową. Ubezpieczona przebyła leczenie operacyjne zespołu cieśni kanału obu nadgarstków, lewego w 2011r., a prawego w 2016r. Nadto w 2017r. ubezpieczona przeszła zapalenie zaciskające pochewek zginaczy palców ręki prawej i lewej. Ubezpieczona cierpi na bóle palców I-V lewej ręki, okresowe ograniczenie ruchów palców tej ręki z przeskakiwaniem, drętwienie całej prawej ręki, szczególnie w godzinach nocnych, bóle promieniujące od palców prawej ręki do prawego łokcia. Skarży się na osłabienie sprawności obu rąk i obrzęki rąk w czasie prac fizycznych. Badanie ortopedyczno-neurologiczne ubezpieczonej przy udziale biegłego z zakresu medycyny pracy wykazało, że kliniczne testy w kierunku obecności nawrotowych zespołów cieśni wypadły słabo dodatnio z prawego nerwu pośrodkowego. Badanie przewodnictwa nerwów pośrodkowych z czerwca 2017r. obrazuje większe nasilenie zmian w obrębie włókien ruchowych, zwolnienie szybkości przewodzenia w nerwie pośrodkowym prawym przy dobrej amplitudzie. Stan narządu ruchu ubezpieczonej w obrębie kończyn górnych czyni ubezpieczoną częściowo niezdolną do pracy w związku z chorobą zawodową ,tj. niezdolną do pracy na stanowisku drobiarza, którą to pracę ubezpieczona wykonywała przez ponad ostatnich 10 lat pracy i do której to pracy nabyła praktyczne kwalifikacje. Praca na stanowisku drobiarza związana jest z monotypią ruchów rąk i ich przeciążaniem ruchami zginania i prostowania oraz nawracania i odwracania nadgarstka

w połączeniu z czynnością chwytania. Takie czynności rąk są czynnikami narażenia na wystąpienie zespołu cieśni nadgarstka, który został rozpoznany u ubezpieczonej w związku z wykonywaną pracą na stanowisku drobiarza. Jako datę początkową częściowej niezdolności ubezpieczonej do pracy biegli wskazali datę 6 marca 2018r. (data badania przez lekarza orzecznika ZUS) a przewidywany okres trwania tej niezdolności określili na 31 marca 2020r. (opinia biegłych z zakresu ortopedii M. G., neurologii M. D. oraz medycyny pracy L. M. k.51-54 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej A. W. (1) podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.6 ust.1 pkt 6 ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009r., Nr 167, poz.1322 ze zm.) z tytułu choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy, jeżeli wskutek takiej choroby ubezpieczony stał się niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - znajdującej w myśl art.17 ust.1 w/w ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odpowiednie zastosowanie przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy przewidzianej w tej ustawie - osobą niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W świetle powyższych uregulowań rozstrzygnięcie sprawy z odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonej istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy powstała w związku z tą chorobą. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych z zakresu ortopedii, neurologii i medycyny pracy z 3 grudnia 2018r. (na k.54 akt sprawy) dała podstawy do ustalenia, że na skutek zespołu cieśni kanału nadgarstka obu rąk uznanego za chorobę zawodową, a zatem schorzenie o zawodowej etiologii, ubezpieczona jest osobą częściowo niezdolną do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami, a zatem pracy na stanowisku drobiarza. Ubezpieczona pracą na tym stanowisku wykonywała w okresie ostatnich 10 lat przed rozpoznaniem choroby zawodowej, a zatem uznać należy, że na skutek długoletniej pracy ubezpieczona zdobyła praktyczne kwalifikacje do pracy na w/w stanowisku. W złożonej opinii biegli w sposób rzeczowy i spójny wykazali, że w związku z tym, iż praca na stanowisku drobiarza wiąże się z monotypią ruchów rąk i ich przeciążaniem ruchami zginania i prostowania oraz nawracania i odwracania nadgarstka w połączeniu z czynnością chwytania, ubezpieczona - z uwagi na rozpoznane schorzenie i związane z nim dolegliwości, nie może wykonywać pracy na stanowisku drobiarza, a tym samym jest niezdolna do pracy zgodnej z nabytymi kwalifikacjami. Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów odpowiednich do oceny stanu zdrowia ubezpieczonej ze względu na charakter schorzenia uznanego za chorobę zawodową, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonej i jej badaniem. Opinia jest spójna i należyście uzasadniona. W tym miejscu wskazać należy, że Sąd nie podzielił opinii pierwszego zespołu biegłych w składzie ortopeda K. K. oraz neurolog E. K. , którzy stwierdzili, że w związku z chorobą zawodową ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy. W ocenie Sądu wskazana opinia jest niespójna, gdyż z jednej strony biegli zauważają, że stwierdzona u ubezpieczonej choroba zawodowa stanowi przeciwwskazanie do pracy na określonych stanowiskach związanych z długotrwałymi pracami monotypowymi w zakresie rąk oraz ciężkiej pracy fizycznej i dźwigania, a z drugiej strony – stoją na stanowisku, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy na stanowisku drobiarza związanej właśnie z długotrwałymi czynnościami monotypowymi w zakresie rąk (opinia biegłych K. K. i E. K. k.15-16 i 38 akt sprawy).

Z uwagi na to, że opinia biegłych w składzie ortopeda M. G., neurolog M. D. oraz lekarz medycyny pracy L. M. k.51-54 akt sprawy) stanowi w pełni wiarygodny dowód w sprawie Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego zespołu biegłych (wniosek k.65 akt sprawy). Okoliczność, że dwa zespoły

biegłych doszły do odmiennych wniosków nie stanowi sama w sobie podstawy dopuszczenia dowodu z kolejnej opinii. Istotna jest treść opinii i sposób motywowania, a jak już wskazano wyżej opinia pierwszego zespołu biegłych jest w tym zakresie niespójna, w przeciwieństwie do opinii drugiego zespołu biegłych w składzie którego obok ortopedy i neurologa był również specjalista z zakresu medycyny pracy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na podstawie art.98§1 i 3 kpc w zw. z §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r., poz.1800 ze zm.) Sąd zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonej kwotę 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.